

13 ΙΟΥΝ 1936

Ἐπὶ τοῦ Ὀμήρου τὸ ὄνομα Σαμοθράκη δὲν ἦτο ἀκόμη ἐν χρήσει. Διὰ τοῦτο ὁ Ὀμηρος καλεῖ αὐτὴν πότι Σάμον Θρηάκιαν (1) πρὸς δι-
 ἀκριαν τῆς Σάμου τῆς Ἰωνίας καὶ πότε ἀπλῶς Σάμον, (2) δασύς ἀνα-
 φέρει αὐτὴν μετὰ τῶν γειτονικῶν νήσων Ἰμβρου καὶ Λήμνου, ὁπότε
 δὲν δύναται νὰ γίνη σύγχυσις. Οἱ Λατίνοι συγγραφεῖς συνήθως μεταχει-
 ρίζοντο τὴν Ὀμηρικὴν ὀνομασίαν, τὸ δὲ ὄνομα Threacia ἢ Samos πολ-
 λὰς συναντᾷ εἰς τοὺς στίχους τοῦ Βιργιλίου, (3) καὶ Ὀιδίου. (4)

Ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ Ἡροδότου κατὰ τὸν περίπτον αἰῶνα τὸ ὄνομα
 Σαμοθράκη εἶχεν ἐπαρτήσῃ καὶ τοῦτο συνήθως ἦτο ἐν χρήσει.

Πλὴν τῶν ὀνομάτων τούτων, ἔφερε καὶ τὸ ὄνομα Αἰθιοπία, (5) ἀπὸ
 τῆς βασιλείας τῶν Ἀμαζόνων Μυθίνης, ἥτις σκεῖται εἰς τὴν νήσον
 κατὰ τὴν σφοδρὰς τρικυμίας, κατέκρωσεν αὐτὴν εἰς τὴν μητέρα αἰῶνα
 Θεῶν, ὀνομάσασα αὐτὴν Σαμοθράκη, ἥτις ὡς ἀναφέρει ὁ Διόδωρος ὁ
 Σικελιώτης, (6) σημαίνει Ἰερὰν νήσον. «Ὀνομάσα δ' αὐτὴν Σαμο-
 θράκην, ὅτερ εἶναι μεθερμηνεύμενον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν διαλεκτὸν,
 ἱερὰν νήσον.»

Τέλος ἐπεκράτησε τὸ ὄνομα Σαμοθράκη, τὸ ὁποῖον καὶ σήμερον φε-
 ρει, ἀποτελεσθὲν κατὰ τινα εἰς τοῦ ἀρχαίου αὐτῆς ὀνόματος Σαμοκαὶ
 Θράκη κατὰ τὴν ὁποῖα εὗρεται, πρὸς διὰ τῶν τῆς ἐν τῇ Μικρῇ Ἀ-
 σίᾳ Σάμου.

Κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους παραδέχονται ὅτι τὸ ὄνομα Σαμοθρά-
 κη ἔχει φωνεῖν τὴν καταγωγὴν, προσέρχεται δὲ ἐκ τοῦ ἐν αὐτῇ ὑψηλο-
 τίτου ὄρους τὸ ὀνομαστικὸν τῆς νήσου δὲν πιστεύεται τὸ ὄνομα τῆς προ-
 ῆλθεν ἐκ τῶν ἐκ τῆς Σάμου τῆς Ἰωνίας προσελθόντων αἰτωμάτων, (7)
 ἀλλὰ παραδέχεται ὡς πιθανωτέραν τὴν γνώμην τῶν ἐτιμολογούντων
 τὴν λέξιν ἀπὸ τοῦ σήματος τὸ ὁποῖον σημαίνει τὰ ὄρη (8) ἢ Πικνῶνα
 τοῖς δ' εἰς αὐτὸν ἀπὸ τοῦ σήματος καλεῖται τὰ ὄρη φησιν εἰς τὴν ἑνότητα
 τοῦτο τὸ ὄνομα τὴν νήσον. Ἐπίσης κατὰ τὸν Σχολιαστὴν τοῦ Διόδωρου
 (9) ἐκλήθη οὕτως ὡς ἐκ τοῦ ὄρους τοῦ ὄρους αὐτῆς, «Σάμου γὰρ φασὶ
 τὰ ὄρη.

Ἄλλοι πόλιν ὅπου ἀναφέρει ὁ Στράβων παραδέχονται καὶ τὸ ἀρχαι-
 κὸν ὄνομα Σάμος, προσέρχεται ἐκ τῆς ἑλληνικῆς Σάμης ὁ ὁμοειδὲς ὀνομα-
 στικῶν οἱ ὁποῖοι κατέχοντες εἰς πλείονος ἐκτετατοῦ τὴν τὰ Θρηάκια πόλιν,
 τὰ ὁποῖα δὲν ἀπέχοντο πολὺ τῆς Σαμοθράκης ἀπέχον αὐτὴν. Οἱ Σά-
 μοι οὖτοι κατὰ τινας συγγραφεῖς δὲ ἀναφέρονται ὡς Σαπιαὶ ἢ τῶν
 Σιντῶν, τοὺς ὁποῖους ὁ Ὀμηρος καλεῖ Σαπιαί (10).

Ἡ Σαμοθράκη ἦτο γνωστὴ ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ἐκ χρόνων.
 Ἀπὸ τῆς ὑψηλοῦς δ' αὐτῆς κορυφῆς ὡς ἀναγίνεται ὁ Ὀμηρος, ὁ
 Ποσειδῶν καθήμενος παρηκολούθηεν τῶν Τρωάδων πόλιν.

Θαυμάζων ἦτο πτόλεμόν τε καὶ πόλιν ἑλπίσας
 ὕψος ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σαμοθράκης
 ὅρη κίχης· ἐνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσι μεν Ἰν-
 φάνεται δὲ Πριήνη καὶ Πύρρος καὶ νῆες Ἀχαιῶν (11)

Τὴν ἀλήθειαν τῶν στίχων τούτων, τοὺς ὁποῖους ἐπαληθεύουν καὶ
 ὁ Στράβων, (12) καὶ τῶν νεωτέρων ἡμιοβήθησαν, ἰσχυρίζονται ὅ-
 τι εἶναι ἀδύνατον διὰ τῆς Σαμοθράκης, ὅσον ὑψηλὴ καὶ ἀν εἶναι ἡ κο-
 ρυφή αὐτῆς, νὰ φαίνεται ἡ Τροία, καὶ ὅσον ἀνεφάνετο ἡ νήσος
 Ἰμβρος καὶ Λήμνος. Ὁ Lacroix (13) πρὶν ἢ ἐπισκεφθῇ τὴν Τροίαν
 ἀμφερίβλεψε καὶ αὐτὸς περὶ τῆς ἀληθείας τῶν Ὀμηρικῶν στίχων. Κατὰ
 τὴν ἀπομνηστεύσας ἐξετάσεως τῆς Τροικῆς πεδιάδος, ἐπέστη καὶ ὅπως
 καὶ ὅπως καὶ πᾶσι τὰ πάντα ὅπως εἶχε περιγυρᾷ αὐτὴ ὁ Ὀμηρος. Πολ-
 λὰ καὶ πάλιν ἀμφερίβλεψε, μέχρις ὅτου ἡ ἀνάβυσσος τοῦ Ἀγγλοῦ
 ἀντιπλοῦτος Θωμαῆς Tozzar κατὰ τὸ 1892 μέχρι τῆς κορυφῆς τῆς Σαμο-
 θράκης, καὶ ἡ ἐπὶ τόσον παρατήρησις, ἀπέδειξε τὴν ἀκριβεῖαν καὶ τῆς
 γεωγραφικῆς ταύτης γνώσεως τοῦ θεοῦ Ὀμήρου.

- (1) Ὀμήρου Ἰλιάς, Ν, 12
 ὕψος ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς ὀληέσεως θρηάκης
- (2) Διόδωρος, II, 78
 Μεσηγηρὸς δὲ Σάμου τε καὶ Ἰμβρου παιπαλοέσσης
 καὶ Ὡ, 753.

Ἐς Σάμον ἐξ Ἰμβρου καὶ Λήμνου ἀμυγδαλοέσσαν

- (3) Βιργιλίου Αἰνείας, VII, 208
- (4) Ὀβιδίου Trist I, 10, 20

(5) Αἰθιοπία κατὰ τὴν ἐτιμολογίαν τῆς λήξεως σημαίνει: «Ἡ μέλαι-
 να γῆ» Κατὰ τὸν Ὀμηρον (Ὀδυσσ. Α, 22), οἱ Αἰθιοπεῖς ἦσαν οἱ ἀ-
 πώτατοι τῶν ἀνθρώπων, «ἔσχατοι ἀνθρώπων», κατοικοῦντες παρὰ τὸν Ὠ-
 κεανὸν (Πλάτ. Ψ, 205-206). Οἱ μεταγενέστεροι ὅμως καλοῦσιν Αἰθιο-
 πίας πάντας τοὺς μαύρους ἢ μελανόδερμους, τοιοῦτους δὲ παραδέχονται
 ὑπάρχοντας ἐν τῇ Νοτίᾳ Ἀσίᾳ, τῇ Λιβύᾳ καὶ Σαμοθράκῃ. Τινὲς μάλι-
 στα καὶ αὐτὰς τὰς Ἀμαζόνους οὕτω καλοῦσιν.

- (6) Διόδ. Σικελ. I, 55.
- (7) Στράβ. I, 457, 17 «...ἀποίκους ἐλθεῖν ἐκ Σάμου καὶ ὀνομάσαι
 Σάμον τὴν Σαμοθράκην, ὡς οἱ Σάμοι τοὺς ἐπιδάσαντο δόξης χρίν».

(8) Διόδωρος, «ἐνὶ δὲ Σάμῳ καλεῖσθαι φασὶν ἀπὸ Ἑστίων, ἰσχυ-
 ροῦντων Θρηάκων πρότεροι, οἱ καὶ τὴν ἡπειρὸν ἔσχον τὴν προσεγῆ, εἴτε
 οἱ αὐτοὶ τοῖς Σαπιαῖς ὄντες ἢ τοῖς Σιντοῖς, οὓς Σίντιας καλεῖ ὁ ποιη-
 τὴς, εἴθ' ἕτεροι. Μνημονεύει δὲ τῶν Σαπίων Ἀρχιλοχός...»

- (9) Εὐστάθιος εἰς Διονύσιον, στίχ. 536
- (10) Ὀμήρου Ἰλιάς, Α, 594
- (11) Ὀμήρου Ἠλιάς, Ν, 11-14
- (12) Στράβ. I, 457, 17.

- (13) Souis Sacroix, les de la grèce, 1881, σελ. 366

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1941

ΟΔΗΓΙΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΗΣ ΝΟΜΩΝ

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσπε-
ρικῶν διὰ μακρᾶς ἐγκυκλίου
τοῦ παρέχει ὁδηγίας ἐπὶ τῶν δι-
καστικῶν διατάξεων τῶν νό-
μων ἀγροφυλακῆς (Ν. 4491 καὶ
κώδικος Κρήτης) πρὸς τοὺς ἀ-
γρονόμους πρὸς οὓς καὶ ἀπευ-
θύνεται καὶ οἵτινες ὡς ἀρμοδί-
οι εἰς τὴν διώξιν τῶν ἀγροτι-
κῶν ἀδικημάτων καθίστανται
καὶ εἶναι σοβαροὶ καὶ ὑπολογί-
σμοι παράγοντες τῆς τάξεως
ἐν τῇ ὑπαίθρῳ χώρᾳ.

Συνιστῶνται δ' εἰς αὐτοὺς
τὰ κάτωθι:

1) Ἡ ἐξάντησις πάσης προ-
σπαθείας διὰ τὴν ἀνακάλυψιν
τῶν δραστῶν τῶν τελουμένων
ἀγροτικῶν ἀδικημάτων, ὅσα-
κις οὗτοι δὲν εἶναι γνωστοί, δι-
ότι ἡ ἐξιχνίασις τοῦ ἀγροτικού
ἀδικήματος ἀποτελεῖ τὸ κύρι-
ον χαρακτηριστικὸν γνώρισμα
μιάς καλῶς λειτουργούσης ὑ-
πηρεσίας ἀγροφυλακῆς.

2) Ἡ διενέργεια ἐμπεριστα-
τωμένης ἀναικρίσεως προκειμέ-
νης πράξεως κατ' ἀγροτικῶν
κτεμάτων εἰς βαθμὸν πλημμε-
λήματος ἢ κακουργήματος ἐξ
τῆς κυρίως κρίνεται ἡ ἐπαγγελ-
ματικὴ ἐπάρευνα καὶ ἐπιδείξις
λόγους τούτων διὰ τὴν ἀναικρί-
σιν ἀγροφυλακῆς.

3) Ἡ ἐπίδειξις ὑπαρξάντων ἐν
διαφέροντος πρὸς παρανομίαν καὶ ἀκρατηρίῳ διαδο-
σιν τῶν δένδρων καὶ ἡλικίων καὶ συντόνου ἐκδικάσει-
ται, λαμβανομένου κατ' ἐφε-
δίαν ὅτι αἱ φυτὸς εἰς δένδρα καὶ
φυτείας προδίδουσι βουλῶν καὶ
ἐγκληματικὴν καὶ κακούργον,
ἢ δὲ παραδειγματικὴ τιμωρία
τῶν ὑπαίτιων ἀποτελεῖ καθή-
κον ἐναντὶ τοῦ τοῦτου τοῦ
ζωοποιοῦ τῆς Χώρας.

4) Ἡ ὑπόδειξις πρὸς τὰ ὄρ-

γανα ἀγροφυλακῆς τῆς κ-
νύσεως πάσης τελουμένη
πῆς ἢ ἐκ προθέσεως φ-
ὕτ ἀνθρώπων ἢ διὰ ζώ-
σχετός τοῦ ποσού τῆς
καὶ τοῦ ἀν ἐμεσολάβησι
ζημίωσις τοῦ παθόντος,
τὸ μὲν ποσὸν τῆς ζημίας
μῖαν κατὰ νόμον ἀσκει-
ῖν ὡς πρὸς τὴν βεβαίωσιν
διώξιν τῶν τοιούτων ἀδι-
κῶν, ἡ δὲ ἀποζημίωσις τ-
θόντος μόνον ὡς ἐλαφρ-
περίπτωσις διὰ τὴν ἐπ-
σιν τῆς ποινῆς λογίζετα-

5) Ἡ μετὰ τῆς δευτέ-
ροσχεῆς διατύπωσης τῶν
ρητηρίων, ἰδίᾳ προκει-
ποινικῆς εὐθύνης δι' ἀ-
ας πράξεις ἢ κατ' ἰδέαν
ῆς φθορᾶς διὰ ζώων α-
ραβάσεις ἀγρονομικῶν
ξεων.

6) Ἡ ἐπιτόπιος καὶ
ἐκδικάσις τῶν ἀγροτι-
κῶν δι' ἡν, ἔχονσα
λὼς ἐν Κρήτῃ, ληφθῇσι
μοθετικὴ μέριμνα ὡς πε-
λοιπὰς περιπτώσεως πε-
τελομακροτέραν ἐφαρ-
τῶν οἰκείων διατάξεω
Ν. 4491.

7) Ἡ παρακολούθησις
ἀδιαπόπτου ἐνδιαφέρον-
τος ἀκροατηρίου καὶ διαδο-
σιν τῶν δένδρων καὶ ἡλικίων καὶ συντόνου ἐκδικάσει-
ται, λαμβανομένου κατ' ἐφε-
δίαν ὅτι αἱ φυτὸς εἰς δένδρα καὶ
φυτείας προδίδουσι βουλῶν καὶ
ἐγκληματικὴν καὶ κακούργον,
ἢ δὲ παραδειγματικὴ τιμωρία
τῶν ὑπαίτιων ἀποτελεῖ καθή-
κον ἐναντὶ τοῦ τοῦτου τοῦ
ζωοποιοῦ τῆς Χώρας.

Εν τέλει ὑποδεικνύ-
μεν ἡμεῖς κατὰ ἰσχυρὰ κατάρτησις
ἀγρονόμου καὶ ἡ ἀπαρ-
παρ' αὐτῶν ἀπόκτησις
ναγκασιούτων αὐτοῖς
κλπ. ἵνα μὴ τὸ Ὑπουργ-
ρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην ἐ-
αὐτῶν.

Ἡ ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

μουσικὴν ὑπόθεσιν τοῦ τυπου-
μας κατέχει ἡ διακεκριμένη
καλλιτέχνης τοῦ τραγοῦδιου καὶ
καθηγήτρια τῆς μουικῆς τοῦ
Γυμνασίου μας κ. **Αἰμιλία
Παπαδημητρίου**. Συγκεντρώ-
νουσα ὄχι μόνον ἐξαιρετικῆς μου-
σικῆς μόρφωσιν ἀλλὰ καὶ εὐρεῖ
ἀν γλωσσομάθειαν καὶ ἐπιστη-
μονικὴν κατάρτησιν καὶ ἐνθουσι-
ασμὸν ἀνυπερέβλητον. ἀπέβη
σπουδαίωτος παράγων διὰ τὴν
ἐξυγίανσιν καὶ προώθησιν τῶν
μουσικῶν μας πραγμάτων. Δὲν
ἐδίδαξεν ἀπλῶς ἀλλὰ ἐθέρμανε
κατάρθωσε καὶ μεταστρέψα-
τάς ἐσφαλμένους περὶ μουικῆς
ἀντιλήψεις καὶ ἀνόψωσε μέχρι
τοῦ ἐπιπέδου τῆς ἐξειργασού-
σης μουικῆς ὄχι μικρὸν ἀριθμὸν
συμπολιτῶν μας. Τὸ σπῆτι τῆς
σωστῆ καλλιτεχνικῆς φωνῆς. Αἱ
δίδοις Σπαθάρη, Δεπόλλο, Σισί-
κα Δημητριάδου τῇ προτροπῇ
τῆς ἐφθασαν καὶ μέχρι τοῦ Ἀ-
θηναϊκοῦ Ὁδείου, ἡ πρώτη μά-
λιστα ἡδύγη καὶ διπλώματος
μετὰ βραβείου.

Ἡ κ. Τουργούτη ἐπέδειξεν ὁ-
χι ὀλίγον ζήλον καὶ συνέβαλεν
διὰ τῆς διδασκαλίας τῆς καὶ
τῶν συναυλιῶν τῆς εἰς ἅς μετέ-
γεν ἡ δίδει Ἰουλίην Μιγαλο-

βερόπουλος μάλιστα δια-
σε καὶ μανδολινάτας, ἡ
σαν δὲ μουσικὴν ἐκδήλω-
ξεν ὁ συνδυαστικὸς κρῖκος
δὲων τὰ καλλιτεχνικά ἐ-
τῆς πόλεως μας.

Συνελόντι δ' εἰπεῖν ἡ
ζωὴ τῆς πόλεως ἐξεδηλ-
γώδης καὶ εἶναι ἀληθῶς
ας ἄξιον πῶς ἡ περι-
διακεκριμένη μουσικὴ
κ. Ἀλεξάνδρα Λαλασούνη δὲν
κατάρθωσε, εἰς τὴν σχετικὴν
ἐρευναν δημοσιευθεῖσαν εἰς
«Βραβυθὴν» τῶν Ἀθ-
ναδημοσιευθεῖσαν εἰς
θα ἐκδιδόμενην «Φω-
κῆς» νὰ διαπιστώσῃ
ρῶ ἀληθείας. Μῆπως
ρηταί τῆς παρέλει-
Πάντως ἡμεῖς λόγῳ
τῆς ἐρεῦνης μας ὑπ-
νὰ μὴ παραλείψωμεν
των. Καὶ εἰς τοῦτο τ-
μεν καὶ διότι πιστεύο-
δάντως εἰς ἐκεῖνα πε-
Σόλων εἰς τὸν Ἀνάχ-
κιανὸν 36) «Εἴγε τε
χαρῆς, νοῦ τῆς ε-
ρωτα ἐκβάλλοι ἐκ
τε ἂν εἴτε ἀγαθὸν ἢ
τοῦτ' εἴτε ἂν τε λα-
γάζασθαι ἐπιθυμῇ
δὲν εἶναι μόνον οἱ ἀ-